

Koekaivaus mahdollisen kivikautisen asuinpaikan toteamiseksi Vantaan
Tikkurilan Koivukylässä 18.- 19.10.1978

Peruskartta 2043 05 Hyrylä

Koordinaatit x = 90 30

y = 58 32

z = 25-29

Tila: RN:o 5:85

Omistaja: Vantaan kaupunki

Aiemmat löydöt ja tutkimukset paikan lähellä

Storskogenin asuinpaikka:

9641 N. Cleve, tarkastus 1933

9663:1-170 J. Leppäaho, kaivaus 1933

9664:1-2

10325:1-11 A. Äyräpää, kaivaus 1936

15765 V. Lehtosalo, Helsingin pitäjän inventointi 1962

Rekolan tilan RN:o 13 hiekkakuoppa:

11882

15764 V. Lehtosalo, Helsingin pitäjän inventointi 1962

Kertomukseen kuuluu liitteenä Meriviemäriin suunnitelmakartta, johon kaivausalue on merkitty.

Koekaivauksen tarkoituksena oli selvittää Keski-Uudenmaan vesiensuojelun kuntainliiton ns. Meriviemäriin liittyvän ajotunnelin rakennustöiden tarkia, onko paikalla kivikautisen asutuksen jäännöksiä, kuten Äyräpää on olettanut vastapäisellä rinteellä n. 100 m päässä sijaitsevan Storskogenin asuinpaikan perusteella.

Kaivauksen johtajana toimi Esa Suominen ja kaivajina kolme Vantaan kaupungin työmiestä.

Kaivaus suoritettiin 1,4 km Rekolan asemalta etelä-lounaaseen, 0,3 km Helsinki-Riihimäki -radan länsipuolella sijaitsevan hiekkakummun länsirinteessä. Mäki on 400 m pitkä, 150 m leveä, suunnaltaan lounas-koillinen, sen korkeus on 32 m. Mäen länsipuolella on maaperältään kostea notkelma (24 m merenpinnasta), jota vastapäätä mainittu Storskogenin asuinpaikka sijaitsee.

Paikka tutkittiin 2 x 1 m suuruisin koekuopin. Ne tehtiin rinteessä 27 m korkeudella olleeseen melko tasaiseen kohtaan 30 m pitkään, eteläkaakko-pohjoisluode -suuntaiseen linjaan. Kuopat kaivettiin keskimäärin 3 m etäisyydelle toisistaan maastossa sopiviin kohtiin. Linjan yläpuoliseen rinteeseen tehtiin neljä vastaavan kokoista koekuoppaa ja sen alapuolelle kaksi 1 x 1 m suuruisia kuoppaa (kts. karttaliite).

Kaivauksessa ei havaittu mitään asuinpaikkaan viittaavaa. Päälinjalla maaperä oli hiekkaa, jossa oli normaalit metsässä tavattavat kerrokset, alinna puhdas hiekka tai hiekansekainen savi. Linjan yläpuolisessa rinteessä alinna oli puhdas hiekka, alapuolella sensijaan tuli heti pintaturpeen alta savea.

Helsingissä 6. marraskuuta 1978

Esa Seeminen